

آداب سخن گفتن با دیگران از نظر اسلام

در گفت‌وگوها، مذاکرات و نشست‌های طولانی مدت سخنان زیادی رد و بدل می‌شود که این گفتارها و گفت‌وگوها باید تحت ضابطه‌ها و معیارهایی باشد تا آثار اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و خانوادگی مثبتی به جای گذارد.

در گفت‌وگوها، مذاکرات و نشست‌های طولانی مدت سخنان زیادی رد و بدل می‌شود که این گفتارها و گفت‌وگوها باید تحت ضابطه‌ها و معیارهایی باشد تا آثار اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و خانوادگی مثبتی به جای گذارد. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، برای صحبت کردن با سایرین بر سر هر موضوعی باید از واژه‌های لطیف، خوشایند و مؤدبانه استفاده کنیم.

طبق دستورات اسلامی یکی از آداب سخن‌وری، گوش فرا دادن به گفتار دیگران است. در این رابطه امام صادق (ع) می‌فرماید: سه چیز دلیل درست‌اندیشی است: برخورد خوب با مردم، گوش فرا دادن به گفتار مردم و خوب پاسخ دادن به سؤال اشخاص. قطع نکردن کلام دیگران یکی دیگر از اصول سخن‌وری است. در این رابطه ابراهیم بن عباس در رابطه با این خصلت امام رضا (ع) گفت: هیچ‌گاه ندیدم امام رضا (ع) کلام کسی را، تا به پایان نرسیده است قطع کند.

پیامبر (ص) در رابطه با این‌که تناسب سخن با درک طبقات مختلف مهم است، می‌فرماید: «ما پیامبران مأموریم به اندازه فهم مردم با آنان سخن بگوییم».

در گوشی سخن‌نگفتن در حضور دیگری یکی دیگر از اصول سخن‌وری است. در این رابطه امام صادق (ع) می‌فرماید: وقتی سه نفر با هم نشستند نباید دو نفرشان با خود در گوشی سخن بگویند (و نجوا کنند)، زیرا این کار آن شخص حاضر را غمگین می‌کند و آزار می‌دهد.

پی‌نوشت:

تحف‌العقول / 238

عیون أخبار الرضا (ع) / 148/2

تحف‌العقول / 37.

اصول کافی / 660/2.

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی